

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прзз 20/2023
28.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића, Татјане Вуковић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Птз 713/23 од 26.09.2023. године против пресуде Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији П 3 Пр.бр. 780/23 од 15.6.2023. године и Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу П-207 Прж.бр. 14690/23 од 13.07.2023. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 28.06.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА** и **ДЕЛИМИЧНО СЕ ПРЕИНАЧАВАЈУ** пресуда Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији П 3 Пр.бр. 780/23 од 15.6.2023. године и пресуда Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу П-207 Прж.бр. 14690/23 од 13.07.2023. године, у делу одлуке о трошковима, тако што трошкови превођења падају на терет буџетских средстава Прекршајног суда у Прокупљу, Одељење у Куршумлији.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији П 3 Пр.бр. 780/23 од 15.6.2023. године, окривљени АА, оглашен је одговорним зато што је дана 10.04.2023. године, учинио прекршај из члана 265.став 1. тачка 7) Царинског закона, па је на основу наведених прописа и члана 43. тачка 1) и члана 54. ст. 1. и 2. Закона о прекршајима, а у смислу члана 280. Царинског закона, осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а у противном суд ће посебним решењем одлучити о замени неплаћене новчане казне сходно члану 315. Закона о прекршајима. Окривљеном је на основу члана 54. ст. 1. и 2. Закона о прекршајима, сходно члану 271. Царинског закона, изречена заштитна мера одузимања предмета прекршаја, а сходно члану 272. Царинског закона, изречена му је заштитна мера одузимања возила марке MERCEDES-BENZ VITO TOURER, румунских регистрационих ознака ... у коме је била скривена роба, а по потврди од 10.04.2023. године, које ће се у смислу члана 54. став 2. Закона о прекршајима, односно члана 54. став 1. тачка 2) Закона о прекршајима, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде предати надлежном органу Царинарници Ниш

– Референту за продају робе, који ће са истима поступити у складу са позитивним прописима. Окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка уплати износ од 2.000,00 динара, на основу члана 140. став 1. тачка 9), члана 141. став 1. и члана 142. Закона о прекршајима, као и члана 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима. Окривљени је обавезан и да на име трошкова превођења уплати ББ из ... износ од 21.780,00 динара, у истом року као и казну.

Поступајући по жалби окривљеног, Прекршајни апелациони суд, Одељење у Нишу је пресудом II-207 Прж.бр. 14690/23 од 13.07.2023. године одбио жалбу браниоца окривљеног и потврдио пресуду Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији II 3 Пр.бр. 780/23 од 15.6.2023. године.

Против пресуде Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији II 3 Пр.бр. 780/23 од 15.6.2023. године и пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу II-207 Прж.бр. 14690/23 од 13.07.2023. године, у делу одлуке о трошковима превођења јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва је подигао захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 146. Закона о прекршајима, у вези члана 261. став 5. Законика о кривичном поступку. У захтеву наводи да првостепени прекршајни суд, приликом доношења одлуке о трошковима превођења судског преводиоца за румунски језик, није применио одредбу члана 146. Закона о прекршајима, у вези члана 261. став 5. Законика о кривичном поступку и одредио да наведени трошкови падају на терет буџетских средстава суда, већ је донео одлуку да наведени трошкови падају на терет окривљеног, коју одлуку је потврдио и другостепени прекршајни суд, на који начин су учинили битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 146. Закона о прекршајима, у вези члана 261. став 5. Законика о кривичном поступку, што је утицало на доношење законитих и правилних одлука. Предлаже да Врховни суд захтев усвоји и делимично преиначи побијане пресуде само у делу одлуке о трошковима, тако што ће одредити да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава првостепеног прекршајног суда.

Врховни суд је обавестио о седници већа јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијане пресуде у смислу одредбе члана 286. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", бр. 65/2013, 13/2016, 98/2016-Одлука Уставног суда, 91/2019-други закон, 91/2019, 112/2022-Одлука Уставног суда), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Пресудом Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији II 3 Пр.бр. 780/23 од 15.6.2023. године окривљени је, оглашен одговорним за прекршај из члана 265. став 1. тачка 7) Царинског закона, за који је осуђен на новчану казну и, на основу члана 54. ст. 1. и 2. Закона о прекршајима, а у вези чл. 271. и 272. Царинског закона, изречене су му заштитне мере одузимања предмета прекршаја и одузимања возила. Такође, окривљени је обавезан да сноси трошкове поступка, и то: трошкове прекршајног поступка и трошкове превођења. Поступајући по жалби окривљеног, Прекршајни апелациони суд, Одељење у Нишу је пресудом II-207 Прж.бр. 14690/23 од 13.07.2023. године, одбио жалбу и потврдио првостепену пресуду.

Оцењујући законитост побијаних пресуда у погледу одлуке о трошковима, Врховни суд налази да су Прекршајни суд у Прокупљу, Одељење у Куршумлији и Прекршајни апелациони суд, Одељење у Нишу, побијане одлуке о трошковима донели уз битне повреде одредбе члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 146. Закона о прекршајима.

Одредбом члана 32. став 2. Устава Републике Србије, прописано је да се свакоме јемчи право на бесплатног преводиоца, ако не говори или не разуме језик који је у службеној употреби у суду и право на бесплатног тумача, ако је слеп, глув или нем.

Одредбом члана 140. став 2. тачка 8) Закона о прекршајима, прописано је да су трошкови прекршајног поступка и трошкови превођења и тумачења.

Одредбом члана 146. ЗОП-а, прописано је да трошкови превођења и тумачења који настану применом одредаба Устава и закона којима се уређује службена употреба језика и писма, односно тумачења глувима, слепима и немима, падају на терет суда који води поступак.

Одредбом члана 206. став 2. ЗОП-а, прописано је да ако окривљени не разуме језик поступка, поставиће му се питања преко преводиоца.

Имајући у виду цитиране одредбе наведених прописа, те како је правноснажном пресудом Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији II 3 Пр.бр. 780/23 од 15.6.2023. године окривљени, између осталог, обавезан да плати трошкове на име превођења са румунског на српски језик, која одлука је потврђена пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу II-207 Прж.бр. 14690/23 од 13.07.2023. године, у конкретном случају, нема места примени одредбе члана 140. став 1. и став 2. тачка 9) и члана 141. став 1. Закона о прекршајима, на које су се доношењем одлуке о трошковима позвали нижестепени судови.

Врховни суд налази да је побијаним пресудама у погледу одлуке о трошковима повређен закон, тако што су прекршајни судови незаконито поступали када су окривљеног који је румунски држављанин обавезали на плаћање трошкова прекршајног поступка насталих превођењем радњи предузетих током вођења прекршајног поступка пред Прекршајним судом у Прокупљу, Одељењем у Куршумлији на језик који окривљени разуме – румунски. Ово из разлога што се према Уставу, свакоме јемчи право на бесплатног преводиоца ако, као што је то у конкретној ситуацији случај не говори и не разуме језик који је у службеној употреби у суду (члан 32. став 2. Устава). Такође, према цитираној одредби члана 206. став 2. Закона о прекршајима, ако се окривљени који не разуме језик поступка, саслушава поставиће му се питања преко преводиоца, док према члану 146. истог закона, између осталог, и трошкови превођења, под условима прописаним том одредбом, падају на терет суда који води поступак.

Стога је Врховни суд, применом одредбе члана 287. ст. 1. и 4. у вези члана 141. став 2. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци пресуде, имајући у виду да је

окривљени пресудом првостепеног прекршајног суда од 15.06.2023. године незаконито обавезан да сноси трошкове превођења.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ
дана 28.06.2024. године, Прзз 20/2023

Записничар,
Мирела Костадиновић,с.р.

Председник већа – судија,
Јелена Ивановић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић